

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1784/2024
04.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Дучића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу ЗК-268/23 од 21.10.2024. године и Кв-1010/24 од 03.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Дучића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу ЗК-268/23 од 21.10.2024. године и Кв-1010/24 од 03.12.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К.бр. 268/23 од 11.04.2024. године окривљеном АА, на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу К бр. 268/23, је досуђен износ од 171.750,00 динара који ће му бити исплаћен из буџетских средстава суда, на рачун адвоката Душка Дучића.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-374/24 од 14.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Дучића изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К.бр. 268/23 од 11.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Дучић поднео је захтев за заштиту законитости који је пресудом Врховног суда Кзз 729/2024 од 20.06.2024. године усвојен и којим су побијана решења укинута, а предмет враћен Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Крагујевцу ЗК-268/23 од 21.10.2024. године окривљеном АА је на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у

Крагујевцу 3К-268/23 досуђен износ од 292.500,00 динара и одређено да ће исти бити исплаћен из буџетских средстава суда, у року од 60 дана од правноснажности овог решења, а на рачун адвоката Душка Дучића.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Дучића, Основни суд у Крагујевцу је решењем Кв-1010/24 од 03.12.2024. године исту одбио као неосновану.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Душко Дучић, због разлога предвиђеног одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, јер су приликом доношења побијаних одлука повређене одредбе из члана 262. став 2., члана 261. став 1. и 2. тачка 7), члана 264. став 1. и 2., члан 265. став 1. и члан 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд пресудом преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и досуђене трошкове увећати на име састава захтева за заштиту законитости од 30.05.2024. године у износу од 54.000,00 динара, на име састава жалбе од 04.11.2024. године у износу од 27.000,00 динара, као и на име писања захтева за заштиту законитости или да ако не одлучи на наведени начин, донесе пресуду којом се укидају побијана решења и предмет враћа на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Душко Дучић захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 262. став 2, члана 261. став 1. и 2. тачка 7), члана 264. став 1. и 2, члана 265. став 1. и члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку и наводи да је решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 1010/24 од 03.12.2024. године делимично усвојен захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка који је окривљени поднео преко браниоца и којим решењем је суд поступио у складу са налозима Врховног суда у погледу примене Адвокатске тарифе, наводећи у захтеву да суд није тарифирао све радње браниоца у предметном поступку, односно није одлучио о награди за предузету радњу, тачније о награди на име састава захтева за заштиту законитости од 30.05.2024. године, који је усвојен пресудом Врховног суда Кзз 729/2024 од 20.06.2024. године. Захтевом бранилац окривљеног наводи и то да је другостепени суд приликом одлучивања о жалбеним наводима донео одлуку дијаметрално супротну одредби члана 267. ЗКП, којом је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд, „што значи да одлучује о томе ко треба да сноси трошкове

кривичног поступка – ко је дужан да их по окончању кривичног поступка плати, док о висини трошкова решење доноси председник већа или судија појединац када се подаци о висини трошкова прибаве у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП“. Надаље бранилац истиче и да Врховни суд није мериторно одлучио о висини трошкова поступка, већ је пресудом Кзз 729/2024 од 20.06.2024. године укинуо побијана решења и вратио их суду на поновно одлучивање, па је првостепени суд зато морао да прибави податке од Врховног суда о висини насталих трошкова пред тим судом и у решењу којим се одлучује о висини укупних трошкова одлучи између осталог и о трошковима насталим и пред Врховним судом. Сумирајући наводе захтева и побијаних решења бранилац долази до закључка да би морао да поднесе посебан захтев о накнади трошкова Врховном суду како би исти одлучио о висини трошкова насталих пред тим судом, налазећи да је такво поступање нелогично.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 267. Законика о кривичном поступку који се односи на трошкове пред судом правног лека прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. овог Законика.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је одлуку о трошковима којом је изоставио награду за састав захтева за заштиту законитости, донео сходно цитираној одредби члана 267. ЗКП, имајући у виду да је реч о трошковима поступка који су настали пред судом правног лека и о дужности плаћања истих одлучује тај суд.

Првостепени суд је правилно имао у виду да је Врховни суд у образложењу пресуде Кзз 729/2024 од 20.06.2024. године којом је одлучио о ванредном правном леку браниоца окривљеног, навео да ће приликом одлучивања о трошковима суда у поновном поступку одлучивати само о трошковима који су настали у првостепеном поступку, док о трошковима који су настали пред судом правног лека одлучује тај суд.

Сходно наведеном и другостепени суд је правилно донео одлуку којом је одбио жалбу браниоца окривљеног као неосновану, јер је правилно првостепени суд поступио када није одлучио о трошковима кривичног поступка који се односе на награду за састав захтева за заштиту законитости, јер бранилац ово право остварује пред судом правног лека.

Врховни суд, имајући у виду наведено, налази да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Дучића.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Јелена Паравиња, с.р.

Мирољуб Томић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**